

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

8. Quàm malè cesserit hæreticis, conantibus miracula facere?

urn:nbn:de:hbz:466:1-45701

VII.

Max. Taur.
hom. 4. de
rent. Chriſti.
Leo ſerm. 19.
de Paſſion.
Dom. S. Au-
guſt. 8. de ci-
uit. c. 24.
S. Thom. 2. 2.
q. 95. art. 4.
Euthym. in
c. 1. Marci.

S. Cyprian.
de idol. vani-
tate. Suprà à
nobis cap. 19.
ſ. 1 & 2. ci-
tatus.

Tertium remedium eſt, expendere, quis ſit Author ſuper-
ſtitioſorum remediorum? Nempe ſpiritus malus, qui eſt juratus
generis humani hoſtis. Dona hoſtium non ſunt dona, vt vetus
docet verbum. Sed huius hoſtis maximè, omnia beneficia ſunt
maleficia. *Diaboli verba*, ait Maximus Taurinensis, *eſſe ſolent non
religionis verba, ſed fraudes: Et beneficia eius omnibus ſunt nocentiora
vulneribus*, inquit Leo. Et S. Auguſtinus: *Dum beneficia preſtat,
magis nocet, & veneno incantationum mel interdum nominis Chriſti,
falſiſq; vera admiscet, vt homines aſſuefaciat illi credere, cum quadam
nonnumquam ab ipſo vera prolata deprehendunt.* Addit S. Thomas,
vt ita perducatur in aliquid humana ſaluti nocuum; nec nocuum tan-
tùm animæ, ſed etiam corporis ſanitati. Sic homines perdit,
teſte Euthymio, *huiusmodi quaſi eſca inſcator.* Nihil igitur auxiliij,
exitij multum ab hoc hoſte debet expectari. Porrò hunc hoſtem
eſſe authorem remediorum ſuperſtitioſorum, & cur ea promit-
tat, non obſcurè teſtatur D. Cyprianus, ſuprà à nobis citatus, in
quinta morborum cauſſa. Nam & per ſe ipſum, in corpora ho-
minum ingreſſus, torquet miſeros mortales; non ſecus atque ex
idolis, & ſtatuſ deorum, ſtolidum vulgus decipit: &, per vene-
ficos miniſtrosque, morborum & tormentorum genus omne
diſſeminat, quibus creaturæ Dei, ratione præditæ crucientur.
Sic odij ſui ſitiam explere conatur. Sic perditus perdere cogitat,
Sic veritatem opprimit, & ipſe diuinitatis opinionem affectat;
dum per ſtatuſ vaticinatur, & dolores membrorum, quos ipſe
infert, quando vult mitigat. Sic damnationem ſolatur, dum
pœnarum ſocios efficit. Sic innumeros decipit. Miriſſima & le-
uitas, & vanitas eſt, credere patri mendaciorum.

VIII.

Marc. ult. 17.

Quod facit magiſter, etiam diſcipuli imitantur: vt in fal-
ſam ſectam homines inducant, falſa miracula promittunt. Lege-
runt illa Saluatoris: *Signa autem eos, qui crediderint, hæc ſequen-
tur: In nomine meo dæmonia eijcient.* Vt ergo errores ſuos confir-
marent, tentarunt & ipſi dæmones ex hominibus pellere. Sed
malè ceſſit conatus malus. Anno 1545. Lutherus voluit eij-
cere dæmonem, ſed dæmon illum in maximas anguſtias, atque
ad

ad alui profluuium redegit, vt testatur tunc maximus eius Sectator Staphylus, & post eum Lindanus alijque. Nimirum meruit impurus exorzista à spiritu immundo contaminari. Neque se-
 cus parochus Lutherano (quem dæmon contempfit & afflixit, à Franciscano facile eiectus) euenisse anno 1582. Birgellis; atque æquè frustra Anno 1583. Augustæ Vindelicorum in illo laboratum à pluribus Ministris Confessionis Augustanæ (quem Doctor Simon Pastor Catholicus expulit) narrat Bredenbachius. Vt autem etiam Caluini virtutem in dæmonibus abigendis mundus agnosceret, Anno 1566. ex ore energumænæ Landunenensis, tota Gallia, ac toto orbe Christiano celebratissimæ, Dæmon Caluinianos irridens clamabat cunctis audientibus, *nihil sibi, ab illis metuendum, quoniam amici essent, & fœderati.* Sicut testantur acta Gallice scripta, summa fide, & Fæus in Energumeno, seu Alexicaco. Quo successu viuum à mortuis conatus sit reuocare Caluinus, constat. Igitur verè de hæreticis affirmare licet, quod Tertullianus dixit, *vt de viuis mortuos fecerunt, ita eos, in hominum corpora dæmones immisisse; cum Catholici hos eiecerint, & de mortuis viuos reddiderint.*

Quartum remedium itaque est, vt ab hoste & hostilibus remedijs abhorreamus, atque ad Deum Diuosque recurrentes dicamus: *Dominus firmamentum meum, & refugium meum, & liberator meus: Deus meus adiutor meus, & sperabo in eum.* Neque satis est, ab hoste, sed etiam ab omnibus, quæ hostis sunt, vel fuerunt, abhorrere. Etiam *musca morientes perdunt suauitatem vnguenti.* Quod docuit B. Glyceria martyr, è cuius corporeis exuvijs, vnguentum suauissimum, & omnibus morbis saluberrimum fluere solebat. Aliquando Episcopus Perinthi inscianter argenteum vasculum emit, quod antè magicis ministerijs fuerat adhibitum. Quod vbi factum, statim desijt sacri fluor vnguenti. Aded non conuenit inter cælum & orcum. *Quare noua,* vt scribit Nicephorus, *perculsus Antistes ad preces confugit, diuinoq; impulsus Spiritu vas nouum amouit, & antiquum reposuit, ac protinus vnguentum, sicut prius, scaturire cœpit. Quocirca rem diligentius inquirens, comperit, vas illud nefandis rebus seruasse. Quod simul atq; ad aures Imperatoris peruenit, habita questione, tanti criminis reum,*

Ooo

uti

Staphyl. in absoluta respons. contr. Smidel. Lindanus in Dubitatio dial. 3. c. 1. Bredenbach. lib. 7. Collat. c. 40. Bredenbach. lib. 7. collat. cap. 42. & 43. Vide Delr. lib. 3. diiq. p. 1. q. 7. sect. 1.

Tertull. lib. de Præscript. cap. 30.

IX.

Psal. 17. 3.

Eccles. 10. 1.

Niceph. l. 18. hist. cap. 52.